

overenskomster, der hviler på de samme principper som dem, der bliver anvendt på DA-LO-området.

Samtidig er det afgørende for regeringen, at lovgivningen på lønområdet ledsages af en fortsat stram pris- og avancelovgivning. Derfor vil der i dag blive fremsat forslag til en lovgivning, som forlænger alle kollektive løverenskomster og -aftaler, som er opsagt, eller som kan opsiges til udløb inden 1. april 1980. Forlængelsen sker for en toårig periode. Der vil endvidere blive fremsat forslag til lov om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne.

Loven skal gælde for hele overenskomstperioden – altså til den 28. februar 1981 – og den indfører et absolut avancestop både for varer og for tjenesteydelser. Samtidig foreslås det, at kun overenskomstmæssige lønstigninger kan indregnes i priserne. Endvidere begrænses udbetalingen af tantier, vederlag, bonus og honorarer i to år.

Det er naturligvis ikke nogen let opgave at udforme en overenskomstlovgivning, som tilgodeser alle de hensyn, der nødvendigvis må tages i den nuværende vanskelige situation.

På den ene side må det være magtpåliggende for regeringen, at overenskomstafslutningen sker inden for rammer, der gør det muligt at fastholde det hovedsigte for den økonomiske udvikling, som regeringen gav udtryk for, da den blev dannet.

På den anden side var det – og det gælder også af hensyn netop til denne målsætning – afgørende at formulere en løsning, som ikke blot hindrer iværksættelsen af de varslede konflikter, men som også kan skabe ro og stabilitet på arbejdsmarkedet i de næste to år.

Det forudsætter, at vi vedtager en lovgivning, som kan opnå forståelse og tillid hos de mennesker, som lovgivningen direkte vedrører.

Det er disse hensyn, vi har søgt at forene gennem en toårig forlængelse af overenskomsterne.